

JAUNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĪ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Sociālistiskās saistības

1988. gadam

Agrofirma darbaļaudis atbalsta Padomju Savienības Komunistiskās partijas izstrādāto kursu mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā. Istenojot PSKP XXVII kongresa un vēlāko PSKP CK Plēnumu lēmumus, aktīvi iekļaujamies pārkaršanās otrajā posmā. Cenšoties dot vis-
tautas lietā savu pienācīgu ieguldījumu, pienācīgi sagaidīt PSKP 19. kongresu, balstoties uz plaši attīstītu sociālistisko sacensību par augstu kvalitāti katrā darba vietā, 1988. gadam uzņemamies šādas sociālistiskās saistības:

LAUKSAIMNIECĪBĀ

Lai celtu augšņu auglību, iestrādāt ne mazāk par 90 tūkstošiem tonnu organiskā mēslojuma, ne mazāk par 20 tonnām katrā aramzemes hektārā, 1420 tonnas minerālmēslu (darbīgajā vielā).

Ar augu aizsardzības ķīmiskajiem līdzekļiem apstrādāt 2100 hektārus sējumu. Ar ūdenssaimniecības pārvietojamās mehānizētās kolonnas spēkiem nosusināt 100 hektārus pārmitro augšņu, ar kolhoza brigādes spēkiem nosusināt zemju rekonstrukciju veikt 200 hektāru platībā, nokalpot 700 hektārus.

Visus lauku darbus izpildīt organizēti un optimālos agrotehniskos termiņos. No sējumu hektāra ievākt 39 centnerus graudu, 300 centnerus kartupeļu, 65 centnerus daudzgadīgo zālāju siena, 7,4 centnerus linsēkļu un 600 centnerus lopbarības sakņaugu. Nodrošināt šādu kopievākumu: 7800 tonnas graudu, 1200 tonnas kartupeļu un 130 tonnas linsēkļu.

1988. gadā valstij pārdot 1270 tonnas graudu, 620 tonnas kartupeļu, 130 tonnas linsēkļu, 10 tonnas linsēkļu un 2,5 tonnas medus.

Sekmīgi pabeigt rudens aršanu 1989. gada ražām. No 1988. gada ražām sabiedriskā sektora ganāmpulka sagatavot ne mazāk par 33 centneriem barības vienību, rēķinot uz vienu nosacīto liellopu, tajā skaitā 2400 tonnas siena, 7000 tonnas skābarības, 9000 tonnas skābsiena, 2200 tonnas salmu, 6000 tonnas lopbarības sakņaugu un 4000 tonnas lopbarības graudu.

No govju izslaukt vismaz pa 5450 kilogramiem piena, bet kopā tā saražot 8300 tonnas. Valstij pārdot no sabiedriskā sektora 8250 tonnas piena, no individuālā — 850 tonnas, pavisam kopā — 9100 tonnas.

No 100 govīm iegūt vismaz 83 teļus, lai ne mazāk par 98 procentiem teļiņu, kas paredzēti ganāmpulka atjaunošanai, atbilstu standartam. Nobarojamajiem liellopiem nodrošināt 820 gramus lielus dzīvsvāra pieaugumus diennaktī. Ne mazāk par 94 procentiem liellopu valstij realizēt augstākajā barojumā, 90 procentus jaunlopu piegādāt lielākā par 420 kilogramiem svarā, 98 procentus piena — pirmajā šķīrā.

Panākt, lai realizējamo liellopu vidējais svārs būtu vismaz 500 kilogramu. Gaļai nobarot lopus ar 2120 tonnām kop-svarā. Panākt, lai cūkas ik diennaktī pieņemtas svarā par 530 gramiem, iegūt 14400 sivēnus. No katrām 100 pamata vaisliniecēm 2400 sivēnus, I un II kategorijā

valstij piegādāt ne mazāk par 80 procentiem cūku. No sabiedriskā sektora pārdot 2070 tonnas lopu, no individuālā — 120 tonnas, kopā 2170 tonnas.

Divpadsmitās piegādes trešā gada plānu piena pārdošanā valstij izpildīt līdz 20. decembrim, galas — 28. decembrim.

Pabeigt visu augkopībā nodarbināto apakšvienību pārvešanu uz darbu pēc pilna saimnieciskā aprēķina, bet lopkopības fermas — pēc kolektīvo darbuzņēmēju līgumu principiem. Lai sekmīgi un savlaicīgi veiktu visus lauku darbus, kvalitatīvi un laikā izremontēt augsnes apstrādes tehniku, lopbarības sagādes mašīnas, graudu novākšanas kombainus, kartupeļu kombainus, linu kombainus un sagatavot kalšu saimniecību.

Celt mašīnu un traktoru parka ekspluatācijas līmeni, turpināt cīņu par augstu darba, ražošanas un tehnoloģisko disciplīnu, darbu efektivitāti un kvalitāti. Ietaupīt 12 tonnas dīzeļdegvielas un 5 tonnas benzīna. Ieviest ražošanā 8 racionalizācijas priekšlikumus ar 11,2 tūkstošiem rubļu lielu ekonomisko efektu.

Darba ražīgumu paaugstināt par 1,2 procentiem pret plānoto, produkcijas pašizmaksu samazināt par 0,4 procentiem.

RŪPNIECĪBĀ

Siera rūpnīca

Rūpnieciskās ražošanas gada apjomu uzdevumu izpildīt līdz 1988. gada 30. decembrim, virs plāna izstrādāt un realizēt produkciju par 110 tūkstošiem rubļu, tajā skaitā 20 tonnas siera, 20 tonnas sviesta un 10 tonnas piena cukura. Darba ražīgumu pret plānoto palielināt par 0,1 procentu, par 0,1 procentu samazināt produkcijas pašizmaksu attiecībā pret plānoto. Samazināt darba laika zudumus, turpināt katlu mājas un ūdeņu attīrīšanas ietaisītu tehnisko pārbrūšanu. Izejvielu un palīgmateriālu, rezerves daļu, degvielu un smērvielu ietaupīt par 30 tūkstošiem rubļu, izstrādāt un ražošanā ieviest 15 racionalizācijas priekšlikumus ar kopīgo ekonomisko efektu 10 tūkstoši rubļu.

Izaudzēt un iedzīvotājiem pārdot 3 tonnas gurķu un tomātu, 30 tonnas gaļas, 40 tūkstošus ziedu. Visās darba vietās stingri ievērot drošības noteikumus, izskaust traumatismu ražošanā, disciplīnas un sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpumus.

Uzņemties šefību par lielfermu «Progress» ganāmpulka produktivitātes un sierošanai noderīga piena ieguves palielināšanā.

Cietes rūpnīca

Produkcijas ražošanas un realizācijas plānu izpildīt līdz 25. decembrim, virs plāna saražot 100 tonnas kartupeļu cietes. Panākt, lai sezonā diennaktī varētu apstrādāt 100 tonnas bumbuļu. Izgatavot 200 tonnas konfekšu «Goliņa».

Par 5 procentiem virs plāna paaugstināt darba ražīgumu, visnotaļ ciniņties par darba disciplīnas uzlabošanu, likvidēt darba kavējumus. Salīdzinot ar 1987. gadu, kadru mainību samazināt par 10 procentiem, bet produkcijas pašizmaksu ar šo pašu periodu — par 3 procentiem.

Linu fabrika

Linsēkļu izlaidi, salīdzinot ar 1987. gadu, palielināt par 55 tonnām, tajā skaitā garās — par 34 tonnām. darba ražīguma pieauguma uzdevumu pārsniegt par 1,5 procentiem, bet produkcijas pašizmaksu samazināt par 2 procentiem, par 0,1 procentu pret normatīvo palielināt garās un īsās sēkļu vidējo numuru, garās sēkļu iznākumu palielināt par 0,5 procentiem pret faktisko 1987. gadā.

Kadru mainību, salīdzinot ar 1987. gadu, samazināt par 10 procentiem, ietaupīt vīrs noteiktajām normām 15 tūkstošus kilovatstundu elektroenerģijas.

CELTNIECĪBĀ

Nodot ekspluatācijā kolhoza sektorā:

augu aizsardzības laboratoriju ar 450 kvadrātmetru derīgo platību, tirdzniecības centru 1000 iedzīvotāju apkalpošanai, bērnu dārzu un mazbērnu nometni ar 90 vietām, vienpadsmit viendzīvokļu mājas, elektrokatlu māju ar 1500 kilovatstundu jaudu, angāru,

kapitāli izremontēt Zaseku un Leinišķu liellopu fermas.

Valsts sektorā uzbūvēt 18 dzīvokļu māju ar 1074 kvadrātmetru kopīgo dzīvojamo platību, 0,8 kilometrus garu siltumtrasi, rezervuārus mazūta uzglabāšanai ar 1000 un 2000 tonnu ietilpību, paplašināt siltumtīcu, uzcelt sporta laukumu un pabeigt cietes rūpnīcas rekonstrukciju.

Iesākt kolhoza sektorā 36 dzīvokļu mājas celtniecību ar 1604 kvadrātmetru lielu kopīgo platību, minerālmēslu nolik-tavu 2000 tonnām un siera šķūni 800 tonnām, valsts sektorā — 60 dzīvokļu māju ar 2653 kvadrātmetriem derīgās platības, bērnu dārzu ar mazbērnu nometni 140 vietām un konditorijas cehu.

IDEJISKI POLITISKAIS UN KULTŪRIZGLĪTOJŠAIS DARBS

Uzlabot iedzīvotāju kultūralo apkalpošanu, pilnīgāk izmantot kultūras namu, kinonamu, bibliotēku un lasītavu, sporta būves, sekmēt sarīkājamo kultūras pasākumu idejiskā un mākslinieciskā līmeņa paaugstināšanu, sarkot 10 tematiskus vakarus. Pastiprināt ateistisko propagandu, plaši propagandēt un attīstīt padomju sadzīves un darba tradīcijas. Pastāvīgi stiprināt kultūrizglītojošo iestāžu materiālo bāzi.

Turpināt kolhoza ciemata Riebiņi, siera rūpnīcas un tās attīrīšanas ierīču, atpūtas bāzes labiekārtošanu, katram agrofirma darbiniekam ciemata labiekārtošanā nostrādāt vismaz 4 dienas.

Uzlabot veselīga dzīvesveida propagandu, sociālistiskajā sacensībā iesaistīt ne mazāk par 90 procentiem strādājošo. Uz lauksaimnieciska un rūpnieciska profila mācību iestādēm ar agrofirma stipendijām nosūtīt mācīties vismaz 5 cilvēkus. Sagatavot 3 mehanizatorus, kvalifikācijas celšanas kursus apmācīt 10 automašīnu vadītājus, 10 mehanizatorus un 5 govju mehanizētās slaukšanas operatorus.

Uz sociālistisko sacensību uzaicināts Jēkabpils rajona PSKP XXV kongresa agrofirma kolektīvs.

INTERVĪJA

ATTĒLĀ: tehnikas uzglabāšanas laukuma pārzinis N. Gritčins apmērīnāts — visi darbi rit pēc grafika.

Par kārtību kā skatei

Par tehnikas remonta sākumu pieņemts uzskatīt gada noslēgumu, kad lauku darbi padarīti un tehnika savākta vienkopus — 1. oktobrī. To varētu attiecināt uz pašgājējām mašīnām, kuras tiek izmantotas attiecīgās sezonās, piemēram, kombainiem, taču piekabes inventāram vienmēr jābūt kārtībā. Beidzi uzdevumu, darba rīkus notīrīti, sakārtoji un novietojti, lai glabājas līdz nākamajai vajadzībai. Tieši tādu stāvokli cenšas panākt agrofirma kolhoza mehanizatori. Viņiem vēl daudz jāizdara tehnikas uzglabāšanas laukuma labiekārtošanā, tā darba precīzā organizēšanā. Ko šajā sakarībā var papildināt šī laukuma saimnieks Nikolajs Gritčins!

Pirms tehnikas iezīmošanas laukums paplašināts — papildus sagatavota platība četrus tūkstošus kvadrātmetru lielumā — tur tagad uzglabājas kultivatori un ietilpīgās traktorpiekabes sienu un zāles masas transportēšanai. Tuvākajā nākotnē būtu jāpaveic darbi, lai tehnikas uzglabāšanas laukumā jebkādos laika apstākļos būtu sauss, lai pa dubļiem nevajadzētu braukt uz to. Tehnikas iezīmošanas sākumā bija sarīkota skate — to nācās atlikt uz dažām dienām, jo nebijām paguvuši visas mašīnas, piekabes rīkus sakārtot, sarindot uz paliktņiem, pārklāt ar aizsargkrāsu, cūmijas rīkus nodrošināt

ties pret rūsū. Arī aizvākt «liekās» — nevajadzīgās, norakstītās vienības, atbrīvoties no piegružošanas. Vārdu sakot, lai šis laukums vienmēr būtu tādā stāvoklī kā uz skatei.

— Tas patiešām būtu labi. Sākumā gan nāksies nopietni pastrādāt, jo kārtības ieviešana ir daudz grūtāka par tās uzturēšanu vēlāk. Vai jau esat ko izdarījuši?

— Agrāk uz šī laukuma apgrozījās daudz ļaunu, tagad nemana — bez vajadzības te nav ko staigāt. Bet vajadzība ir tikai tāda — papēst sakārtotu rīku un tādu pat novietot atpakaļ. Visu izdarot savlaicīgi. Kopā ar inženier tehnisko dienestu sastādām mehanizatoru rīcībā nodotās tehnikas sarakstus, lai es zinātu, kas kam pieder, visiem piekabes rīkiem uzkrāšos mehanizatoriem nodoto traktoru numurus — tālād, varēs izmantot tikai savus. Salabosim vecos un ierīkosim jaunus nožogojumus. Mehanizatoriem tiks dotas tiesības pārbaudīt, kā uzglabājas viņu atbildībā nodotā tehnika, parūpēties, lai viss atbilstu standartiem.

— Kāds stāvoklis ir piekabes inventāra gatavībā darbam pašlaik? — Remonts rit pēc grafika. Vēl no katra ražošanas iecirņa jāsakārto pa kādiem pieciem kul-

PARTIJAS DZĪVE

PĀREJAS SMAILĒ

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs jau divus gadu desmitus strādājis pēc zinātniski nopamatotas saimniecības sistēmas, kas deva iespēju nostabilizēt ražošanu, gūt garantēti augstas ražas, attīstīt lopkopību. Aizvien paplašinot un izvērsot ražošanu, saimniecība bija uzkrājusi pietiekamu potenciālu, lai pastāvīgi tās rīcībā būtu brīvi līdzekļi. To pietika pašfinansēšanai, radās vēl arī uzkrājumi. Līdz brīdim, kad tika izveidota agrofirma, līdz siera rūpnīcas un linu fabrikas iekļaušanai tajā, kad kolhozs kļuva par bāzes uzņēmumu, saimniecībai jau bija zināma pieredze savu ražošanas uzdevumu izpildes, savas attīstības finansēšanai tā, lai tas atmaksātos. Iekrājumi nodarēja, lai jaunajos agrofirmas apstākļos varētu iesākt rūpnieciskās ražošanas modernizēšanu, tajā skaitā cietes rūpnīcas rekonstrukciju, lai varētu iepirkt no saimniecībām izejvielas siera ražošanai.

Ar sevišķu interesi agrofirma uzņēma PSKP Centrālās Komitejas pagājušā, 1987. gada, janvāra un jūnija Plēnumu lēmumus, kas pavēra jaunus apvēršņus saimnieciskās darbības veidošanā. Pildot savu galveno uzdevumu, kas paredzēts saskaņā ar PSRS Pārtikas programmu — palielināja lauksaimniecības produktu ražošanu. Vienlaicīgi ar to tika veikts darbs, lai arī firma kopumā, visas tās ražojošās apakšvienības katra par sevi sagatavotos darbam pašfinansēšanās un pašapmaksāšanās apstākļos.

Jautājuma, kā darbs ir veicies, cik droši varam uzsākt jauno posmu, cik sekmīga ir mūsu pāreja uz pilnu saimniecisko aprēķinu, apspriešanai bija veltīta kārtējā agrofirmas partijas organizācijas sapulce. Tajā runāja linu fabrikas ekonomiste, ceha pirmorganizācijas sekretāre Kira Krišuka, komunisti Pēteris Zukulis un Vasilijis Filimonovs, kuri atbildīgi par svarīgāko produktu veidu — piena un kartupeļu sagādes no iedzīvotājiem organizēšanu, saglabāšanu un pārstrādi, kā arī

citi, agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis. Viņi pamatoti atzīmēja, ka visi pārstrādes uzņēmumi, pildot PSKP CK Plēnumu lēmumus un gatavojoties pārejai uz darbu jaunajos apstākļos, izdarījuši vienu no galvenajiem priekšnoteikumiem: radījuši drošus pamatus ražošanas uzdevumu izpildei.

Grūtāk klājās linu fabrikai, jo tās darba rezultāti ļoti stiprā mērā atkarīgi no izejvielu kvalitātes. Bet tā aizvadītajā sagādes cēlienā pa lielākajai daļai gan bija ar palielinātu mītrumu, gan stipri piesārņota ar nezālēm. Pagaidām rūpnīcai vēl nav tādu iespēju, lai plašos apmēros varētu nodarboties ar papildus žāvēšanu un šķirošanu. Darbs jo vairāk sarežģījās otrajā ceturksnī, kad avarēja apsildes katls, to vajadzēja demontēt, labot un no jauna uzstādīt.

Veiksmīgs bija darbs cietes rūpnīcā, jo te sākusies rekonstrukcija. Šis uzņēmums pāriet uz cietes ražošanu pēc progresīvas hidrocliklonu tehnoloģijas, apgūst jaunu veidu produkcijas izlaidi, tajā skaitā pārstrādās turpat 1200 tonnas augļu. Tiks demontēta vecā iekārta, kas bija mazražīga un aizņēma daudz vietas, to nomaina hidrocliklonu līnija ar jaudu 200 tonnas kartupeļu diennaktī. Attiecīgi tiek pieņemta arī cita iekārta, ko izmantos cietes ražošanā.

Siera rūpnīcu mēs pamatoti uzskatām par labāko savā firmā, apgādātu ar modernu iekārtu. Pagājušā gada nogalē bažas radīja neskaidrības ar piena piegādātāju kontingentu, jo tā šī produkta daudzuma, ko ražo mūsu pašu rajona saimniecības, ir par maz, lai uzņēmums spētu izpildīt savus plānotos uzdevumus. Tagad jautājums atrisināts — daļu izejvielas saņemsim no Stučkas, Jēkabpils, Rēzeknes un Daugavpils rajoniem. Jāizpilda vairāki neatliekami uzdevumi, kas paredzēti ražošanas turpmākai nostabilizēšanai — par tiem runāja komunisti Pēteris Zukulis, vienlaicīgi atgādinot par iespējām, uz ko balstās risinājumu varianti.

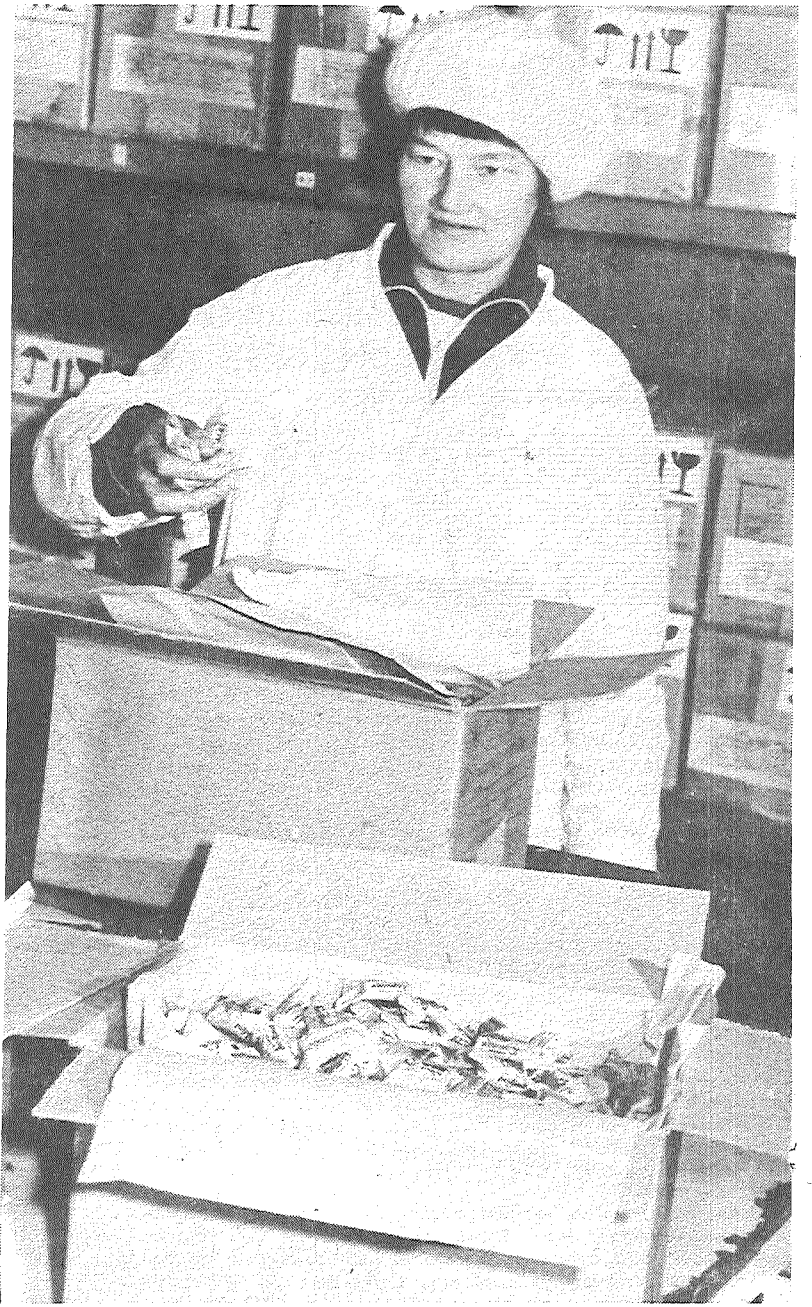
Visi jautājumi, kas saistās ar saimnieciskās darbības organizēšanu un vadīšanu agrofirmā, tiek izlemti koleģiāli, vadību šajā atbildīgajā un nebūt ne vieglajā posmā uzņēmušies komunisti. Tāpat koleģiāli izskatīti ceļi pārejai uz darbu pēc pilnīga saimnieciskā aprēķina.

Par mezgla jautājumiem, kas izvirzās, īstenojot jaunus uzdevumus, runāja agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, pievēršot uzmanību tam, ka jau tagad jāredz arī rezultāti, ko agrofirmas attīstībai dos visu ražošanas apakšvienību darba organizācija pēc pilna saimnieciskā aprēķina metodēm. Sevišķu lomu iegūst celtniecība — dzīvokļu, saimniecisko un sadzīves būvju, tāpat pati organizācija, kurai jāizveido pienācīga materiālā bāze. Firmā ir visas iespējas, lai celtniecības industriju droši nostādītu tādā pat līmenī, kā lielākās šādas organizācijas rajonā. Te, tāpat arī citur, jāievieš un jānostabilizē darba racionāla organizācija, jāpanāk visu kolektīva locekļu līdzdomāšana un līdzdarbošanās kopīgo uzdevumu risināšanā. Katram vadītājam jābūt labi pārdomātiem plāniem, tāpat arī bruņotam ar precīzi izstrādātu sistēmu šo plānu efektīvai izpildei. Citiem vārdiem, katram vadītājam, lai kādu posteni ieņemtu, psiholoģiski jāpārorientējas uz tādām darba un attiecību ar padotajiem metodēm, kuras sekmē visu kolektīva locekļu iniciatīvas atraisīšanu.

Komunisti bija vienprātīgi, ka PSKP CK janvāra un jūnija (1987. gads) Plēnumu lēmumi ievadījuši ne tikai jaunu cēlienu fiziskajā pārkārtošanās ceļā, bet arī visu cilvēku domāšanā. Tāpēc ņemot vērā to, ka ir visi priekšnoteikumi, pāreju uz darbu jaunajos apstākļos cenšas ievirzīt tā, lai katram būtu iespējami lielāks efekts, lai mēs sekmīgi varētu veikt savu pamatfunkciju — ražot iedzīvotājiem vairāk pārtikas produktu. Ļoti aktuāli izvirzās arī pārkārtošanās ideoloģiskajā un politiskajā darbā, pamudinot saspāroties arod biedrības organizāciju, komjaunatni, vairāk padziļināt sociālistiskās sacensības efektivitāti, rostīgāk nodarboties ar pirmindas metožu propagandu un ieviešanu darba iecirkņos, pilnīgā morālās un materiālās stimulēšanas sistēmā.

Visi šie jautājumi, ko izskatījām sapulcē, tās lēmumi tiks plaši iztirzāti kopīgajā atklātajā partijas un saimnieciskā aktīva sapulcē 11. ceturksnī.

Zoja AGAFONOVA,
agrofirmas partijas komitejas sekretāre

Pagājušajā gadā cietes rūpnīcas konfekšu cehs strādāja nepārtraukti, nevis kā agrāk — tikai negaru sezonu, tāpēc arī produkcijas izlaists turpat divas reizes vairāk — ap 195 tonnām konfekšu «Gotiņā». Lielu palīdzību vasaras brīvdienās sniedza skolu jaunatne. Palielinot ražošanas apjomu, pieaudzis strādājošo skaits ceļā. Agrāk ar uzdevumiem tika galā 14—15 sievietes, tagad te strādā jau 24 ietinējas un citu operāciju veicējas.

Visa izgatavotā produkcija izgājusi caur konfekšu iepakotājas un svēresjas Annas Vaivodes (attēlā) rokām.

No Braku kalna

Latviešu prozas klasiķim Rūdolfs Blaumanis šogad jau apritēja 125. dzimšanas gadskārta. Sakarā ar šo notikumu lielāka uzmanība tika pievērsta memoriālajai mājai-muzejam Brakos netālu no Ērgļiem. Te ir pabijuši visi, kam kaut cik pazīstama latviešu literatūra, arī svētkos, kad tiek izrādītas ainas no R. Blaumaņa darbiem, skanējušas viņa dzimšanas dienā. Skatījušies no kalna uz mežainajām lāļēm un nokāpuši gravā pie strauta, staigājuši pa rakstnieka iemīļotajām takām un bijuši pie pirts dīķa.

Pagājušā gadsimta vidū te bija Ērgļu pilsmuižas barona Tīzenhauzena kvotes māja, zeme, ko ieskāva apmēram 250 pūrvietais mežu. Mūsu dienās bija dzīvojamā māja, klētiņa, rija, kūts ar laidaru un vagūzi, pirtiņa. Atsevišķas celtnes, bet Latvijā senāk lauku sētas bijušas vairāk vai mazāk noslēgtas. Lielā Tēvijās kara laikā Braki bija pilnīgi nopostīti, pieminētās ēkas uzceltas pēc kara gados, godinot R. Blaumaņa piemiņu. Tātad, nepretendē uz to kopskatu, kāds te bija rakstnieka dzīves laikā.

Ideja par Braku atjaunošanu «vecajā izskatā» radusies 1985. gadā, sadarbojoties Madonas rajona partijas komitejai ar novadpētniecības muzeju. Tika atrasti līdzekļi, cilvēki, kuri ķērās pie projekta izstrādāšanas, un darbs ir iesācies.

Ko tagad varēs redzēt no Braku kalna?

Paredzēts, ka tie atdzims ne tikai arhitektoniski, bet arī ainaviski. Projektu autori ir Latvijas Valsts meliorācijas projektēšanas institūta galvenais arhitekts Jānis Vilciņš, kurš izstrādājis sētas rekonstrukciju, un projekta galvenais inženieris Ēvalds Kančs — melioratīvo daļu.

Gadu gaitā parādījušās jaunas mežu audzes, pazuduši celiņi — tie visi tiek novākti vai atjaunoti. Daļēji atjauno pat vecos grāvjus, dārzus, plavas, bijušo robežu vizuālo skatījumu. Uzietas vietas, kur kādreiz stāvēja zirgu stallis ar klētiņu, stiklopu kūts, vēl viena klētiņa — tas viss tiks atjaunots sākotnējā izskatā kā guļbūves ar krustā cirstiem pakšiem, arhitektoniski, bet arī ainaviski. Projektu autori ir Latvijas Valsts meliorācijas projektēšanas institūta galvenais arhitekts Jānis Vilciņš, kurš izstrādājis sētas rekonstrukciju, un projekta galvenais inženieris Ēvalds Kančs — melioratīvo daļu.

un tamlīdzīgi.

Lai to visu varētu panākt, projekta autori daudz strādājuši ar arhīviem, Brīvdabas muzejā, tikusies ar cilvēkiem, kuri ko atcerējās no senajiem laikiem.

Melioratori jau izfūrējuši pirtiņas dīķi, sakārtojuši sētu un apkārtējo laukumu. Tāpat tiks atjaunoti ne tikai ēkas, bet arī tiltiņi, grantētais celiņš uz Pākšēnu mājām. Būs pīts žogs, neliels puķu dārzīns, atjaunots R. Blaumaņa pašrocīgi veidotais «vecais dārzns». Tuvumā domā uzcelt arī brīvdabas estrādi, kur būtu istā vieta R. Blaumaņa radīto literāro tēlu atdzīvīšanai.

R. Blaumanis Brakos pēdējo reizi bija 1908. gada pavasarī, cerēdams atgūt iedragāto veselību. Bet pienāca rudens un no šejienes nācās atvadīties — smagi slimo mājas laudis viņu gar riju, pāri avotiņam plavas malā, pāri plavai aiznesa uz lielceļu, kur gaidīja Jūmurdas muižas ārsta Liepiņa kariete...

Vienīgais to dienu «dzīvais» liecinieks ir mežrožu krūms Braku māju pagalmā. Bet pavissam drīz te varēs redzēt ainas, ko skatīja rakstnieks. Un kā lai tad neuzkāpj kalna pašā galā un, skatoties uz Tālavas mežiem, neatceras un nedeklamē «Tālavas taurētāju»?

Linu fabrikas kolektīvs ir lielu pārmaiņu priekšvakarā, tā jaunie uzdevumi noteikti atbilstoši pārejai uz pašfinansēšanos un pašapmaksāšanos. Ievirzīts liels darbs, lai izskautu neproduktīvo darbu, samazinātu tās štatu vienības, apvienojot ar radniecīgām, kur darbinieki nebija pilnībā noslogoti. Fabrika gatavojas savai kapitālajai rekonstrukcijai, bet līdz tam cenšas izpildīt pasākumus, kas vir-

zīti uz darba apstākļu tūlītēju uzlabošanu, darba kultūras celšanu, augstākas kvalitātes nodrošināšanu. Ieviešot kārtību štatu sarakstos, rodas iespēja ietaupīt līdzekļus smagāku darbu darītāju labākai apmaksai. Piemēram, to, kuri strādā stiebrīņu mērcēšanas ceļā un citur.

Daudz šajā laikā darba ir ekonomiskajam dienestam, sabiedriskajam organizācijām, grāmatvedībai

ATTĒLĀ: linu fabrikas ekonomiste Kira Krišuka (sēd pa labi), kura strādā arī par partijas ceha komitejas sekretāri, apspriežas ar savām kolēģēm — tehniskās kontroles nodaļas priekšnieci Natāliju Starovoičovu, grāmatvedi Valentīnu Pīzeli, lietvedi un noliktavas pārzini Ludmilu Prokofjevu.

dēļiem trīs gadiņi. Pirms diviem gadiem viņa šos atstāja vienus un aizgāja no mājām, lai vairs neatgrieztos. Nekad nav interesējusies par to likteni. Bērns audzina tēvs viens. Pirms gada atgriezies no ieslodzījuma, kur bija notiesāta par izvairīšanos no alimentu maksāšanas, joprojām dzīvoja dīkdienībā un nesiedza materiālu pabalstu saviem bērniem. Likumsakarīgi, ka sekoja jauns tiesas process. Pārsteidza apsūdzētās klājs cinisms: jā, zināju, kas mani sagaida, un turpināju noziedzīgo rīcību. Kaut gan attiecībā pret viņu tas nebija nekāds sevišķs — arī pati augusi bez mātes, tāpat savā laikā atstāta likteņa zēlastībā.

Šī tā sauktā māte dzīvo Līvānu pusē. Tajā pašā laikā arī Riebiņos, citur ar lepni paceltām galvām staigā tēvi un mātes, kuru bērnus audzina valsts. Katru mēnesi agrofirmas grāmatvedība pēc tiesas izpildrakstiem ietur lielas alimentu summas to bērnu uzturēšanai, kuri atrodas Varakļānu bērnu namā, Kalupes internātskolā, Baldones bērnu namā, Rēzeknes internātskolā, Rudzētu palīgskolā, Republikāniskajā zīdaiņu namā.

Gadās, ka šo bērnu tēvs vai māte ir labs strādnieks — to neaizmirst atgādināt, bet būtu vēl jāpiebilst: pametis savus bērnus! Slikti, ka sabiedrība ne līdž galam nosoda šādus vecākus. Viņi aizmirsuši savu pirmo pienākumu ne tikai pret sevi, saviem vecākiem, bet arī pret valsti, sabiedrību. Šim Svetlanām, Rutām, Genovefām, Mariannām (tā sauc dažas no mātēm dzeguzēm) mātes sūtība ir sveša.

Bērni jau bojā neaizies. Bērni izaugs. Bet katrs ar savu nedziedināmu un mūžīgu sāpi.

T. DZILNA

Spožām, gaišām actiņām tevī pētoši raugās bērns. Viņš uzmanīgi vēro tavu sejas izteiksmi it kā vērtēdams, kas tu esi un ko no tevis gaidīt. Tad, sazimējis ko pazīstamu, atradis draugu, aizstāvi — uzticīgi pasmaida. Te atkal smaida nozūd no viņa sejas, uzacis izstiepjas taisnas un bērns raugās pētiņoši. Vairāk ko nav uztvēris kā vajag, varbūt viņam draud no kā briesmās? Bet viss ir kārtībā. Un bērns atkal smaida.

Diendienā pamani, kā mazais ķipars aug un attīstās, kā raugās tevī un apkārtne, kā ceļšas uztvert to lielo un neizprotamo, kas ir dzīve. Un aizvien biežāk un sirsnīgāk smaida tev — savam tētim, savei māmiņai. Caur jums, caur jūsu noskaņojumu viņš aizvien drošāk jūtas pasaulē, kurā ienācis. Kārtīgā ģimenē jau no pirmajām dienām bērni aug ne tikai fiziski, bet arī garīgi stipri.

Kā lai mazais puistītis vai meitenīte iepazīst šo pasauli, ja ne to uztverot caur māmiņas noskaņojumu, caur tēta labestīgo un drošo nostāju. Viņš lūko-

jas šo savu vistuvāko cilvēku sejas, viņu acīs. Visu uztver tā, kā to var saskatīt. Pamēģiniet uz savu mazulīti paskatīties netaisni, nosodoši — bez vārda bilšanas sāks raudāt. No dienas dienā viņš aizvien vairāk saprot šo mēmo valodu, tā palīdz viņam.

Visdārgākais cilvēkam ir bērnības iespaidi, dzīve ģimenē, paraugs, ko mazais cilvēkbērns aizguvis no tēta un māmiņas. Labās ģimenēs izaug godīgi sabiedrības locekļi, aktīvi tās darbinieki. Vēlākos dzīves gados jaunais cilvēks tikai papildina to bagāžu, kas viņam jau ir. Viņam vajadzīgs savu vecāku paraugs, to, kurus viņš pirmos ieraudzījis tuvumā. Bet vai var nosaukt par vecākiem cilvēkus, kuri nedevuši savus bērnus? Laupījuši viņiem pašu dārgāko — saulainu un siltu bērnību, pirmos iespaidus? Un pilnīgi pareizi, ka sabiedrība asi noraidoši attiecas pret tādiem vecākiem, kuri apkaunojuši šo svēto vārdu. Kā citās valstīs, arī pie mums ir likumi, kas aizsargā bērnu tiesības, mēs apelējam pie vecāku morāles, kuri nepil-

da savu pienākumu — nerūpējas par bērniem, cenšamies piemērot morāles un disciplinārus sodus. Bet, diemžēl, tie vēlamo rezultātu nedod. Nogrēzts rīcieni kukulim nepielīp.

Normālā ģimenē augušam cilvēkam, izveidojot pašam savu ģimeni, liekas neiespējami atstāt novārtā stikus, nevarīgus bērnus, kuriem tik ļoti grūti dzīvot bez mātes klēpja, tēva glāstiem. Bet vai paliek vieglāk, ja tie kļūst pusaudzī? Tomēr, lūk, ir tādas (roka necēlas uzrakstīt šo vārdu, kas vienmēr ir kopā ar Dzimteni) mātes, kuras vienaldzīgi norauģās, ka viņu miesīgi bērni nonāk svešu cilvēku rokās, ka viņiem uz visu mūžu tiek laupīts ģimenes siltums, ka mazais cilvēciņš, kurš nevienam nav izdarījis ne mazāko ļaunumu, tiek ieģrūsts likteņa varā.

Tiesas zālē stāvēja jauna sievietē. Labi dērbusies, izskatīga. Mierīgi noklausījās apsūdzības rakstu, tikpat mierīgi atbildēja uz jautājumiem. Runa bija par viņas bērniem, bet tie viņai bija pavisam vienaldzīgi.

Svetlana ir 30 gadi, trīs bērniņi — jaunākajam

Pie lasītājiem ieradusies «Lauku Avīze»

Šī gada pirmā sestdiena sakrīta ar Latvijas kolhoznieku II kongresu un jaunā laikraksta «Lauku Avīze» iznākšanu. Pirmā lappuse veltīta Latvijas kolhoznieku kongresam, ievietota vēsturiska fotogrāfija, kurā redzami trīs Sociālistiskā Darba Varoņi — mūsu agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, nelaiķis kolhoza «Lāčplēsis» priekšsēdētājs Edgars Kauliņš un Jelgavas rajona kolhoza «Nākotne» priekšsēdētājs Arturs Cikste — šim notikumam jau gandrīz četrdesmit gadu.

Starp daudzajiem interesantajiem materiāliem ir arī mūsu rajona Aglonas padomju saimniecības galvenās zootehnikas Lidijas Tumovas vēstule, kura stāsta par kādu traģikomisku atgadījumu ar bulli. Sadusmots tas krietni vien nobaidījis savus kopējus, uz šī pamata avīze izvirza problēmu par darba drošību lopkopības fermās, par to apgādi (pareizāk — neapgādi) ar vienkāršiem darba rīkiem, piemēram, ķēdēm dzīvnieku piesiešanai.

No pirmā numura varam spriest, ka avīze daudz uzmanības veltīs sadzīves jautājumiem laukos, stāstīs par mūsu republikas ievērojamākajiem lauku darba darītājiem, kolektīvizācijas veterāniem, dos padomus, atbildēs uz jautājumiem, iepazīstinās ar jaunākajiem literatūras izdevumiem, agrometeoroloģisko situāciju — tas viss ir atrodams 10., 11. un 12. lappusēs, bet 13. redakcija atvēl sludinājumiem no lauku organizācijām, uzņēmumiem, iestādēm un arī iedzīvotājiem.

Avīze daudz uzmanības veltīs lauku aktualitātēm, pieredzei, jaunumiem un ziņām, dažādiem aktuāliem komentāriem. Bet pēdējā — sešpadsmitā lappuse veltīta lasītāju atpūtas brīžu īsināšanai, humoram.

Juris KAUSA

Lopkopju sociālistiskās sacensības rezultāti 1987. gadā

Vārds, uzvārds	Govju skaits	Izlaukts piens vidēji no katras 1987. gadā	+ vai — salīdzinot ar 1986. gadu
1	2	3	4
Irīna Pisuka	48	4915	-1
Anisija Kirillova	48	5282	356
Lidija Serkova	49	4800	-36
Veronika Šmeikste	49	5326	167
Vera Kozlova	48	4803	-785
Anna Meluškāne	47	5141	32
Lidija Ručica	49	4960	209
Kirjana Mihailova	47	4744	69
Aizupiešu lielferma	386	4992	5
Zinaīda Trofimova	44	6092	451
Zenta Juhņeviča	44	5709	297
Jadvīga Lepuka	45	5734	218
Vija Čonka	43	5632	-17
Baibu ferma	176	5796	274
Lidija Fjodorova	31	5868	-577
Valērija Smukša	32	2151	-456
Vera Golubeva	32	5468	-
Zabegu ferma	95	5493	-840
Galina Bahanova	26	6284	-

Zaseku fermas slaucēja Valērija Ksendzova

Vārds, uzvārds	Govju skaits	Vidējais izslaukums no vienas ar to pašu 10 mēnešos	+ vai — salīdzinot to pašu periodu pērn
1	2	3	4
Antoņina Stepankova	27	6344	-
Uljana Amosova	24	6407	-
Duntīšku ferma	77	6376	-
Antoņina Loginova	24	7366	630
Feklinija Daņilova	25	7280	495
Zoja Tumašova	26	6790	1306
«Progress — 1»	93	7003	1147
Jūlija Bobrova	56	5803	296
Jefrosinija Kapustenoka	56	5355	275
Marija Lazareva	56	6457	776
Nadežda Turubanova	55	5880	498
Leokādija Mūrniece	55	5889	296
Jevdokija Trofimova	55	5423	-237
Valērija Mihailova	56	5855	18
«Progress — 2»	424	5730	188
Lielferma «Progress»	517	5958	304
Lūcija Džeriņa	47	5131	816
Feodosija Gulbinova	45	5004	1418
Kira Baikova	48	4614	8
Valērija Ksendzova	46	4975	-
Zaseku ferma	186	4928	522

Pastmarkas «tēvs»

26. decembra numurā iesākām pastāstu par pastmarkas rašanos, tika pieminēts Roulanda Hilla vārds (1795. — 1879. gads). Bija, tāpat, nobriedusi nepieciešamība ieviest pastmarkas, taču to izdarīt spēja vienīgi R. Hills — koloniālā dienesta ierēdnis, vēlāk britu karaliskais ģenerālis pasta meistars.

Par vēstuļu piegādi Skotijā, arī citās zemēs, bija jāmaksā visai dārgi, tāpēc adresāti bieži vien atteicās saņemt pastu, jo jau pats fakts, ka vēstule atsūtīta, liecināja, ka sūtītājs ir sveiks un vesels. To pašu apliecināja arī nesāņemta vēstule, kas atgriezās atpakaļ. Nauda ietaupījās. Modē bija arī citas līdzīgas viltības, pasts cieta lielus zaudējumus.

1835. gadā tika izveidota speciāla parlamenta komisija pasta lietu reformācijā, R. Hills bija tās loceklis. Viņam izdevās pārliecināt parlamentāriešus, ka pastam ir izdevīgi pārsūtīt lielu daudzumu korespondences par mazāku maksu nekā mazāk, toties dārgāk, ierosināja ieviest vienotu zemu tarifu bez jebkādiem sarežģītiem aprēķiniem, bet galvenais — lai vēstules piegādi jau iepriekš apmaksā sūtītājs.

Komisija savas sēdes sarīkoja vai-

rākas reizes, bet tā arī nespēja nonākt pie kāda secinājuma. R. Hills atmeta visam ar roku, izstrādāja savu projektu. 1837. gadā publicēja brošūru «Pasta reforma — tās svarīgums un īstenošana», kurā pamatoja vēstuļu pārsūtīšanu par vienotu maksu neatkarīgi no attāluma, ko apmaksā iepriekš.

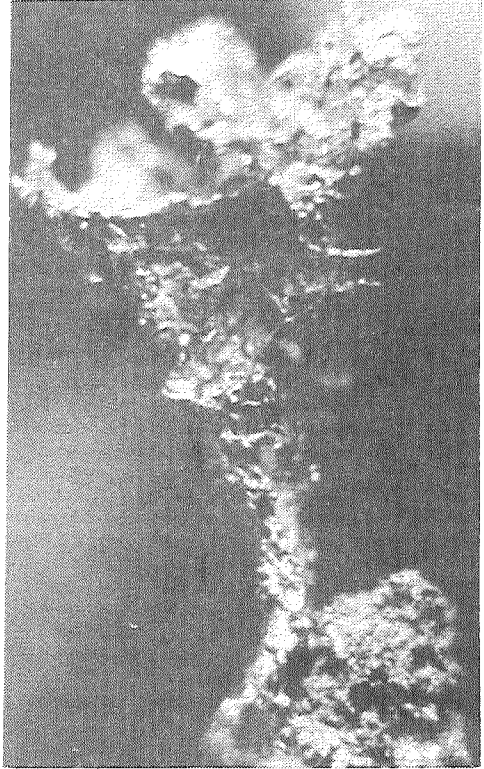
Sākās trīs gadus ilga šīs idejas «izsišana cauri». Pret to vērsās britu pasta administrācijas vadība, karaliskais ģenerālais pasta meistars to nosauca par «visneparastāko no visiem mulktgajiem izdomājumiem». Londonas galvenā pasta sekretārs atraidīja kā «neiespējamu», parlamenta deputāts nosauca par «plāpāšanu», bet R. Hills priekšlikumu par pastmarkas uzlīmēšanu — par «mulktību». Kāds cits deputāts paziņoja, ka «tikai vientiesīgie mulktī varējuši ieteikt projektu, kurš nav derīgs pat eksperimentam».

Taču R. Hills neatkāpās. Tikai tad, kad parlaments saņēma vairāk par diviem tūkstošiem peificiju, kuras atbalstīja reformu, veselais saprāts bija guvis virsroku pār konservatīvismu. 1839. gadā pasta jaunā likuma projekts nonāca pie karalienes Viktorijas. Spēkā stājās 1840. gada 10.

janvārī. Vēl pagāja apmēram pusgads, kamēr tika spriests par pastmarkas formu un zīmējumu, par pielīmēšanas paņēmieni (daži piedāvāja vasku vai zīmoglaku, bet R. Hills palika pie sava — jau tipogrāfijā otru pusi noklāt ar līmi). Un nu beidzot 1840. gada 6. maijā pasaulē pirmā pielīmētā valsts pastmarka sāka apgrozību Lielbritānijā.

Pasta un filatēlijas vēsturē tā pazīstama arī ar «Melnā penija» nosaukumu — bija iespiesta ar melnu krāsu un tās vērtība bija viens penijs. Uz šīs markas bija attēlota karaliene. Vienā blokā iespieda pa 240 pastmarkām. Vienlaicīgi tika iespiesta arī pastmarka ar divu pensu nominālu zilā krāsā, ko izmantoja lielāku sūtījumu apmaksāšanai. Šīs pastmarkas iespieda tipogrāfijā «Perkins, Bēkons un Petčs» no formām, ko bija gravējuši Čārlzs un Frederiks Hiti. Papīrs bija ar ūdenszīmēm. Līdz pat 1901. gadam karalienes portrets palika nemainīgs — arī uz pastmarkām viņa gribēja saglabāties jauna.

R. Hills vēl savas dzīves laikā izbaudīja triumfu, priecājās par savu izgudrojuma milzīgo pieprasījumu. Viņš paglabāts Vestminsteras abātijā līdzās tvaika mašīnas izgudrotājam Džeimsam Vafam. 1882. gadā pie biržas ēkas Londonas Sītijā viņam atklāts piemineklis.

Cinka lilija

NO LASĪTĀJU POĒTISKĀM BURTNICĀM

MĀTEI

Kāda tu vārga,
Māmulīņ mana!
Rūpestu grumbas
Pierē sen mana.
Krunķainos vaigos
Laime un bēdas,
Pagātne sūrā,
Sodienas pēdas.

Upmala ziedēja
Purenēs vienās.
Un kādu nastu
Pacēli — zini!
Mazgājot velu,
Nogrima dienas
Tumšajā upē
Kā akmentiņi.

Piesūcās mati
Baltajam putām,
Neizskalosi,
Neizmazgāsi.
Kaut arī kritusies
Upe jau būtu,
Bet akmentiņus —
Nesalasīsi.

MANA PILSĒTA

Daudz ir pasaulē pilsētu skaistu,
Bet par tevi man mīļāks nav.
Tik ar tevi man atmiņas saistās
Katru dienu no bērnības jau.

Preiļi, Preiļi, tu pilsēta mana,
Kur gan citur man tādu vēl rast.
Raiņa bulvārī dzeguze zvana,
Levu ziedos tvīkst Feimankas krasts.

Bīte medu sūc zeltainā kļavā,
Stārķis kladzina ritenī cēls.
Tā ir pilsēta mana un tava,
Kur pār parku mirdz saulstaru kvēls.

Preiļi, Preiļi, tu pilsēta mana,
Kur gan citur man tādu vēl rast.
Raiņa bulvārī dzeguze zvana,
Levu ziedos tvīkst Feimankas krasts.
Klusums staigā pa ieliņām stīkām,
Laika ritums te mūžīgi gauss.
Pāri kapličas bērziņam līkam
Vienmēr raženas darbdiēnas aust.
Preiļi, Preiļi, tu pilsēta mana,
Kur gan citur man tādu vēl rast.
Raiņa bulvārī dzeguze zvana
Levu ziedos tvīkst Feimankas krasts.
Jānis GURGONS

SPORTS * SPORTS

Panākums, kurš spārno

9. janvārī notika Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta dāvātā kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. Sacensību vieta — pilsētas 1 vidusskolas sporta zāle. Piedalās rīkotāji — kombināta komanda, kā arī eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, 8. autokombināta filiāles, būvmateriālu un konstrukciju kombināta, ūdenssaimniecības 21. PMK, stikla fabrikas, komanda no Madonas un mūsu agrofīrmas pārstāvji. Sacensību galvenais tiesnesis — Antons Vaivods.

Pēc izlozes mūsu komanda iekļuva otrajā apakšgrupā. Pirmā spēle bija ar Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas komandu, tā beidzās ar uzvaru. Otrā bija ar, kā vēlāk izrādījās, kausa ieguvējiem — sacensību rīkotājiem — eksperimentālā māju būves kombināta komandu, un bija jāsamierinās ar zaudējumiem. Toties trešā spēle — ar 8. autokombināta Līvānu filiāles komandu mums atkal deva uzvaru. Tādējādi savā apakšgrupā agrofīrma ieguva otro vietu un tiesības piedalīties fināl-sacensībās.

Par trešo un ceturto vietu nācās cīnīties ar Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta basketbolistiem. Konkurence izrādījās sīva, mūsu komanda uzvarēja divos, pretinieki — vienā setā, un ieguvām tiesības uz trešo godalgoto vietu. Saņēmam eksperimentālā māju būves kombināta dāvātās skaistas medaļas un viņpeltišus.

Agrofīrmas komandā startēja brāļi Ilmārs un Voldemārs Meluškāni, Mihails Kuzņecovs, Jānis Džeriņš, Aivars Vasiļevskis, Aleksandrs Poplavskis, Aleksandrs Ribinickis un Juris Kodors. Spēļu noslēgumā tiesnešu kolēģija noteica labākos. Par labāko uzbrucēju atzīts būvmateriālu un konstrukciju kombināta pārstāvis komandas kapteinis Vladimirs Isačenko, bet par labāko aizsargu — mūsu komandas kapteinis Jāzeps Šņepsts.

Pateicamies Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta fizikultūriešiem, sacensību kombināta pārstāvis komandas kapteinis Vladimirs Isačenko, bet par labāko aizsargu — mūsu komandas kapteinis Jāzeps Šņepsts.

Pateicamies Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta pārstāvis komandas kapteinis Vladimirs Isačenko, bet par labāko aizsargu — mūsu komandas kapteinis Jāzeps Šņepsts.

Jānis BELOUSOVS,
agrofīrmas sporta metodiķis

Redaktors A. RANCĀNS

MĀJAI UN SETAI

Jūs nopirkāt maizes klaipu, divus — visu apēst nevarēja, kāda daļa palika pāri. Ir speciālas kastītes maizes uzglabāšanai, taču drīz vien pamanāt, ka klaipa daļa sākusi pelēt. Vai arī jau paspējusi sakalst. Tikko no veikala pārnesta bija vēl pavisam svaiga — sliīta un patīkami smaržo.

JAUTĀJIET, ATBILDI PARĀDĀ NEPALIKSIM

— Vai ar patērētāju biedrību savienības izveidošanos sagaidāma ejošo deficīta preču samazināšanās veikalos?

— To vispār nebūs. Agrāk kooperācijā bija mazāk darbinieku, šīs tas palika arī pāri, tagad viņu ir vairāk — pašiem pietrūks.

* * *

— Kurš ātrāk sagandē veselību: kandžas, odekolona, atšķaidītāja, zobu pastas un zābaku smēra vai politūras dzērājs?

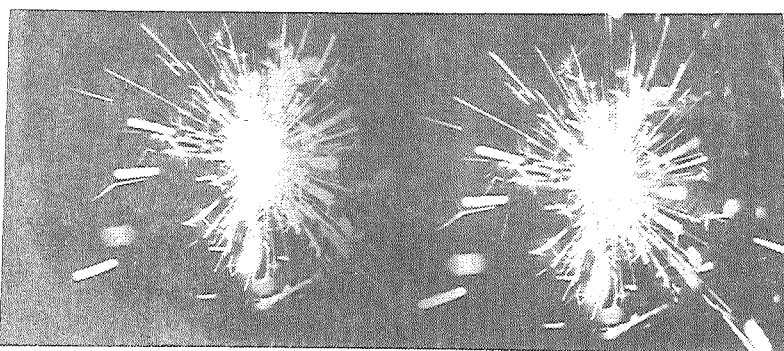
— Nav iespējams pateikt, jo mūsu pērtītie objekti visi lieto šo vielu kokteiļus.

* * *

— Kā pašfinansēties tiem, kuriem nav pašiem savu finansu?

— Turpināt aizņemšanās kursu, ja vien būs aizdevēji, kamēr nonāks parādu jūgā.

DRAKONS VAI PŪKIS?

Jaungadē publicētās ziņas par to, kāda patrone paspārnē gaidāma dzīvošana, izraisījušas plašu sabiedrības slāņu interesi. Vieni vēlas vēl stīkāk ko uzzināt, citi turpretī apšaubā autora kompetenci. Pirmais bija kāds noskaities vīrs:

— Ko jūs tur putrojat? Visās avīzēs un žurnālos skaidri un gaiši teikts, ka tas ir Pūķis, jums — nez kāds Drakons. Un vispār maldināt tautu. Lai tiktu publicēts atsaukums!

Tad pretī nāca divas jaunavas:

— Tas jūsu Drakons uz mums jau neattiecas, pie mums būs Pūķis! Lieta tāda un apstākļi sekojoši.

Runa ir par radījumu, kurš, kā jau tika ziņots, nenāca vis pie eiropiešu dieva Jahves, bet kurš labi pazīstams Tālajos Austrumos, tā kā tālāk par Urālu kalniem var arī nenākt. Ja vēlaties, gaidiet savu Pūķi!

Ko mēs zinām par Pūķi? — Bijis liels rīma un pusdienojis ar bagātām jaunavām, kamēr nav tikušas nocirstas tā visas galvas, — līdz mūsu dienām saglabājies zaļā Pūķa veidolā un kā bērnu rotālieta. Vai tāds var iespaidot ļaužu likteņus? Var, bet kā, to zina katrs, kas sapazīstas ar «zaļo».

Cita lieta Drakons. Par to, ka uz mūsu mīļās Zemītes viņš nav pirmo reizi, liecina šādi fakti: — Ziemeļ-

biezu slāni, tajā ieliek divus koka klucīšus, kuru izmēri ir četri centimetri, uz tiem novieto plakanu šķīvi ar maizi. Pirms uzkaršēšanas kastroli nosedz ar vāku, uzliek uz uguns (vai arī cepeškrāsnī). Pēc tam, kad ūdens sācis vārīties, ņem vāku līstaba pieplūst ar tikko ceptas maizes smaržu, sakaltušais klaips ir atjaunojies.

Ķeriet zagli!

ar visu! Gribēju pasaukt: — Ko tu bez sāls un maizes darīsi, paņem līdzi!

— Bet kur nu. Pārredzamības robežās — nevienas aizdomīgas personas. Kam lai piedāvā piederības? Nebija kam arī kliegt:

— Turiet zagli!
Zagli tagad manīgi. Bet ne visi. Palasīsi avīzēs — iekrituši gan motociklu un mopēdu, gan automašīnu aizdzinēji. Agrāk bija modē zagti zirgus — tos sēja stiprās ķēdēs un pina ar dzelzs pinekļiem, ko aizslēdza ar pamatīgām atslēgām. Tagad transporta līdzekļus jau arī ieķēdē, bet aizdzien. Mopēdus un velosipēdus — ne cik tālu. Piemēram,

pola tuvumā mūs priecīgi sveic Drakona (saukts arī Pūķis) zvaigznājs, ja pamānīsi to, tad ieraudzīsim arī abus Lāčus (sauktus arī par Greizajiem Račiem), no šī zvaigznāja oktobrī var vērot zvaigzņu lietu — ļoti skaisti izskatās, palūkojiet, tās ir viņa meitas — drakonīdas, Kanāriju salās viņš iestādījis savu koku, kurš tā arī saucas, bet Dienvidāfrikā sev, par prieku izveidojis kalnus, Atēnās pirms mūsu ēras darbības kā likumdevējs un atstājis zināmos Drakona likumus. Viņa jaunākie brāļi — drakoni — vēl šodien dzīvo Malaizijas arhipelāgā, Indijā, starp kuriem ir arī lidojošie īpatņi. No augstāk minētā ir skaidrs, kā Drakona mūžā ar Preiļiem saistītu notikumu nav. Varbūt tik kas atgādāties šogad.

Tāpat, kāpēc gan lai es, būdams kulturāls cilvēks, tādu spožu personību salīdzinu ar kādu reputāciju zaudējušu Pūķi? Ka viņš patiešām ir spoža personība, liecina šeit klātpieliktais fotoattēls, ko ar sevišķi jūtīgu teleskopu ieraudzījis mūsu korespondents Hokaido-jama Tokio-san. Redziet, kā mirgo viņa gaišās acis! Pagaidām Drakons vēl atrodas 13,5 parseku attālumā no brāļa, ko pastāvīgi radzam kopā ar Lāčiem, kad meklējam Stellu Polāris.

Jūtu, ka neticīgi, paskatījušies uz otru klātpielikto attēlu pateiks, ka janvārī tā var staigāt tikai pēc satikšanās ar zaļo Pūķi. Bet nekā — Drakons jau iztālēm ar savu karsto elpu izkausējis sniegu!

viena slepena glabātava uzietā pie Riebiņiem.

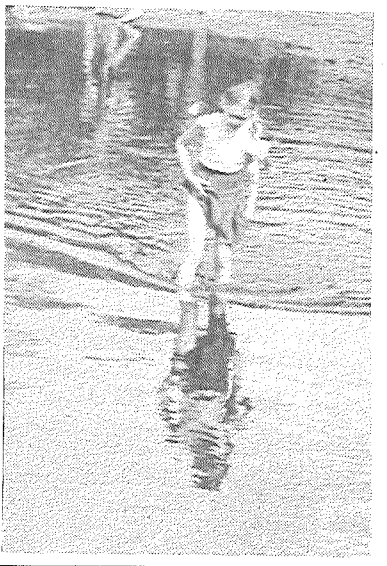
Kādreiz tāpat modē bija ziemas cepuru zaģšana — tagad — retāk. Tāpēc jau uz Pēteri Grigali, kurš nočiepis ziemas cepuri, visi skatās kā uz pagājušā gadsimta rēgu. Ar portfeļiem ir sarežģītāk, jo tur kā loterijā: ņem biļeti, bet nezini, ko vinnēsi. Var palikt arī kaunā. Cita lieta ar skaidri redzamām vērtīgām mantām. Piemēram, siera rūpnīcas mūrnieks Nikanors Nikitins pateicībā par laipnu uzņemšanu piesavinājās M. Orlovas nutriju ādiņu cepuri.

Tāpat: kamēr vēl zog visu, ko var, būsim modri un neaizmirsīsim uzsaukt «Ķeriet zagli!», ja redzēsim zogam arī svešu mantu.

A. AKOTS

Ā, bet ko mēs te strīdamies. Viņš ieradīsies vēl tikai 17. februārī — tas ir zināms droši. Laiku gan nevaru pateikt — tomēr vēl tālu, var gadīties ceļā visādā. Viņam patīk, ka gaida, tāpēc mājās turu vienu tukšu krēslu, kur ciemiņam apsēsties.

Benedikts KAULACIS

Agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» valde un sabiedriskās organizācijas izsaka visdziļāko līdzjūtību

Ērikam Indānam sakarā ar MĀTES nāvi un Valentīnai Indānei sakarā ar MĀTES nāvi.

JAUNĀIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās. Fotosalikums.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofīrma «Krasnij Oktjabrj». Telefoni — redaktoram 56652. Nodaļu vadītājiem — 56732.

Met. 1140
Pasūt. 304

Iespēsts Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.